

§ 39.

Udlændinge, der opholde sig paa Færøerne, vinde kun Forsørgelsesret her, naar de erholde dansk Indfødsret, i hvilket Tilfælde de betragtes som forsørgelsesberettigede i det Fattigdistrikt, hvor de paa det Tidspunkt, da de opnaaede Indfødsret, efter de almindelige for indfødte gældende Regler vilde have været forsørgelsesberettigede; til Erhvervelse af nyt Forsørgelseshjem medregnes det forud for det ovennævnte Tidspunkt liggende Ophold. De Personer, som ifølge Art. XIX i Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 have bevaret deres Indfødsret, erhverve Forsørgelsesret paa Færøerne ifølge Reglerne i denne Lovs §§ 32 og 38, samt de Bestemmelser, som for disse Personers Vedkommende ved Traktat vedtages. De i Lovene om Udstedelse af ekstraordinære Hjemstedsbeviser af 9de Marts 1872 § 4 og 24de Juli 1880 § 2 omhandlede Udgifter blive kun at afholde af Statskassen, saafremt den paagældende ikke paa den Tid, da der bliver Spørgsmaal om at yde Fattighjælp, har erhvervet Forsørgelsesret i en Kommune her i Landet i Overensstemmelse med de gældende, deriblandt foranstaaende, Bestemmelser. Udenlandske Kvinder, der indgaa Egtetab med danske indfødte, vinde herved Forsørgelsesret efter de samme Regler som indfødte Hustruer.

Foranstaaende Regel skal ikke være til Hinder for, at der ved traktatmæssige Bestemmelser under Forudsætning af Gensidighed indrømmes et fremmed Lands Under-aafter Afgang til at vinde Forsørgelsesret her i Landet lige med indfødte.

§ 40.

Indfødte, der ere blevne Statsborgere i et fremmed Land, tabe, for saa vidt og saa længe de ifølge Lovgivningen ikke kunne udøve de til Indfødsret knyttede Rettigheder, ogsaa deres Forsørgelsesret paa Færøerne.

Naar de paa ny indtræde i disse Rettigheder, blive de at anses forsørgelsesberettigede i det Fattigdistrikt, hvor de forinden deres Erhvervelse af Statsborgerret i det fremmede Land senest havde Forsørgelseshjem, indtil de efter de almindelige Regler have erhvervet et nyt Forsørgelseshjem.

§ 41.

Alle Spørgsmaal om trængendes Forsørgelsessted afgøres fra den 1ste Januar 1895 at regne efter denne Lovs Regler.

§ 42.

Er der intet Fattigdistrikt, der i Medfør af de i dette Kapitel indeholdte Regler kan anses for den trængendes Forsørgelsessted, skal han forsørges af det Distrikt, hvori han befindes trængende til offentlig Understøttelse, eller, for saa vidt der for hans Vedkommende paahviler nogen anden fuld Forsørgelsespligt, da af det Distrikt, hvor Forsørgeren har Ophold; men i saadanne Tilfælde blive Omkostningerne ved Forsørgelsen efter at være godkendte af Amtmanden at godtgøre af Amtsfattigkassen.

For saa vidt der fra Udlandet stilles Forlangende om Modtagelse til Forsørgelse i Danmark af en trængende, der intet Forsørgelsessted har i nogen dansk Kommune eller noget færøsk Fattigdistrikt, og dette Forlangende af Indenrigsministeren stønnes at maatte imødekomes, og vedkommende trængende efter Overenskomst mellem Indenrigsministeren og Justitsministeren henvises til Forsørgelse i et Fattigdistrikt paa Færøerne, skulle de ved Forsørgelsen foranledigede Udgifter erstattes Distriktet af Statskassen.